

BIJ TOEVAL HEERLIJKE ONTDEKKINGEN DOEN

ROLAND DECORTE

We zien sculpturen in witte gips die staan, hangen, liggen of leunen. Ze dragen geen titels maar hebben een code. De sculpturen doen denken aan gestolde, organische vormen: wild wier gestrand en versteend op een sokkel, een rij keuvelende of wachtende mensachtigen, lange plantenbladeren die hangen te drogen of de bast van een door-kleefde boom. Andere sculpturen zijn dan weer meer geometrisch, gepolijst en refereren naar een concretere werkelijkheid.

Roland Decorte is architect en beeldhouwer. Voor hem zijn dat twee aparte werelden. Een gebouw is een ingreep in de omgeving. In het beste geval is het een sculptuur waarin je kunt wonen. Meestal is de architect gebonden aan een opdrachtgever. De beeldhouwer daarentegen is vrij. Beeldhouwkunst is voor Roland Decorte creëren zonder enige vorm van restrictie van buitenaf. Beide hebben te maken met ruimte.

Via de beeldhouwkunst onderzoekt Roland Decorte wat er tussen en rond de dingen gebeurt: het omvattende vatten, het onzichtbare zichtbaar maken, het ontastbare tastbaar maken, afwezigheid aanwezig maken, negatief versus positief en hol versus vol. Een beeld staat of ligt als een vorm. Maar als je goed kijkt dan speelt de ruimte tussen en rond de elementen een even grote rol. Zo kun je je als kijker inleven en de beelden vullen met jouw verhaal. De vormen dagen uit om er in of er onder te kruipen, om er naast te gaan staan, er rond te draaien of om ze aan te raken. Het ene beeld lijkt de mal van het andere. Een ander beeld lijkt op de kern die uit een omhulsel gehaald is. In zijn schetsen toont Roland Decorte hoe hol en vol elkaar subtiel afwisselen.

Roland Decorte vernoemt de beeldhouwers Eduardo Chillida, Rachel Whiteread en Gordon Matta-Clark als ik vraag met wie hij zich verwant voelt. Niet toevallig zijn het alle drie beeldhouwers die ruimtelijkheid in hun werk centraal stellen. Niet toevallig was Gordon Matta-Clark ook een architect. In tegenstelling tot Roland Decorte zette hij nooit een gebouw neer. De beeldhouwer/architect pakte oude gebouwen letterlijk aan als sculpturen. Bij Roland Decorte wisselen de disciplines elkaar af en ze vullen elkaar wonderwel aan. In een brief peil ik naar de essentie van zijn beeldhouwkunst. En hij antwoordt mij als een beeldhouwer/architect: 'Ik ben constant bezig met onderzoek in de ruimte en kom zo regelmatig tot verrassende en boeiende resultaten. Die wijzen op zich weer de weg naar nieuw zoekwerk. Het is de gave om door puur toeval heerlijke ontdekkingen te kunnen doen.'

